

Dù là sự tài trợ và ủng hộ của chính phủ Trung Quốc, các học giả có lý sự tiếp tục công nhận tìm kiếm và ngày tạo các chứng cứ lịch sử trên danh nghĩa khoa học. Nếu tiếp tục cố chấp với lý luận của mình, Trung Quốc sẽ tiếp tục lúng túng và bả bả, càng cả càng sai, càng giả thích, càng đi sâu vào ngõ cụt.

Tháng 4/2018, Báo Buổi sáng Hoa Nam Buổi sáng, tờ nhật báo tiếng Anh do Tập đoàn Alibaba (Trung Quốc)

c)
s
□
h
□
u, có bài gi
□
i thi
□
u v
□
m
□
t công trình nghiên c
□
u c
□
a 6 h
□
c gi
□
d□
□
i s
□
b
□
o tr
□
c
□
a
Chính ph
□
Trung Qu
□
c
v
□
cái g
□
i là b
□
n đ
□
“□□

ng ch
U li
n nét”.

Những học giả này tập vẽ hân hoan với khám phá mới, và cho rằng đường chữ U, hay còn được biết đến với tên gọi là công nghiệp bò, vẽ liến nét có thể được coi là biên giới trên biên của Trung Quốc.

Các bài báo gốc đăng trên Tạp chí Khoa học Trung Quốc tháng 3/2017 (Xem bản dịch tham khảo của website Nghiên cứu Biện chứng [tôi đây](#)) gọi mở nhiều điều thú vị về sự công bằng công của các tác giả. Có thể thấy, thêm một lần nữa tính khách quan và chân thực của khoa học và lịch sử liến nét cũng ép buộc các học giả Trung Quốc, những người đã bỏ qua các chu kỳ mở đường hạn lâm để phớt lờ tuyên truyền chính trị. Việc công bố bài báo công cho thấy Trung Quốc có thể vẫn đang nỗ lực nuôi hi vọng có thể cứu vãn công nghiệp bò khi yêu sách này đã bị giới phân đội và Tòa Trọng tài về kiến giải Phi-líp-pin và Trung bác bỏ vào tháng 7/2016.

Nguồn gốc mớ mớ

Điều hết sức ngạc nhiên là các nhà khoa học Trung Quốc đã nỗ lực tìm kiếm, và tin cho rằng “bằng chứng không thể chối cãi khẳng định chữ quyên Biện chứng của Trung Quốc” là một bản đồ phở nôm ở góc cam kết bản đồ mang tên “Bản đồ phân khu hành chính toàn quốc” xuất bản năm 1951 bởi Quang H oa và Hội Khoa học địa chất . Rốt may thế giới đã phát hiện ra kính lúp để các nhà khoa học Trung Quốc có thể phóng đại bản đồ đó để biến nó thành một bằng chứng cho cái gọi là chữ quyên của Trung Quốc(!).

Tất nhiên, rất nhiều câu hỏi đặt ra về tính xác thực của khai quật này, bởi lẽ

gi n là Trung Qu c là qu c gia r ng l n và có tính “sáng t o” cao. Tr c nay Trung Qu c c ng luôn kh ng đ nh tìm th y nhi u c v t t các khu v c Hoàng Sa và Tr ng Sa c a Vi t Nam t “ngàn x a”, trong khi các phát hi n kh o c ch có th y Trung Qu c bi t đ n nh ng vùng này khá mu n. Th t đúng là đôi khi ng i ta ch c n nói cho đ c.

Ch a c n nói đ n tính xác th c và chính xác c a các tài li u trên, có th th y m t s đ i m phi lý trong l p lu n c a các h c gi Trung Qu c, t m b n đ ã phát hi n không đ c u thành đ ng biên gi i bi n vì nhi u lý do. M t là, vi c phân đ nh, xác đ nh biên gi i phi đ c th c hi n thông qua đàm phán, ký k t b ng đi u c qu c t gi a các qu c gia liên quan. Các tuyên b đ n ph ng c a m t qu c gia v đ ng biên gi i v i m t qu c gia khác không có giá tr pháp lý. Hai là, nh GS. Carl Thayer, H c vi n Qu c phòng Úc

ch ra,

b n đ

đ n ph ng không có giá tr

kh ng đ nh ch quy n qu c gia trong lut pháp qu c t tr phi nó đi li n v i m t hi p đ nh qu c t ho c m t v n ki n hành chính có giá tr pháp lý trong n c và qu c t. Hai là, b n đ này không phi c a Chính ph Trung Qu c mà là c a m t hi p h i chuyên ngành, H i Khoa h c a ch t. Do đó, phát hi n này, n u có, không trao cho Trung Qu c m t ch ng c lch s có giá tr, càng không th t o ra m t đ ng biên gi i trên Bi n ô ng.

H a hình tùy ti n, l n x n và lch l c

Có th th y, các h c gi Trung Qu c không b qua b t c cách th c nào đ có th ch ng minh đ nh đ có s n trong t duy c a h. Nghi n c u c a nhóm h c gi cho r ng đ ng ch U trong t m b n đ n m 1951 đ c v b i hai đ ng, m t đ ng màu đen đ c cho là đ ng biên gi i theo chu n do Nhà xu t b n b n đ Trung Qu c quy c và m t đ ng màu đ đ c nhóm nghi n c u ch ra là đ ng phân khu hành chính.

Có th th y các h c gi Trung Qu c có công l n trong vi c “gia công” c n th n b n đ này khi đ a kèm theo các chú thích t m v “ký hi u đ ng biên gi i” hay “đ ng phân khu hành chính” nh m ý đ ch ng minh đ ng ch U chính là đ ng biên gi i trên bi n c a Trung Qu c. Tuy nhiên, khi nhìn vào t m b n đ s th y, hai đ ng màu đen và đ ng màu đ mà các h c gi Trung Qu c g i là đ ng biên gi i đó ch là nh ng nét v h t s c tùy ti n.

Câu hỏi đặt ra là tại sao một đường biên giới những lợi được thể hiện qua hai đường khác nhau và nếu hai đường này là một thì lý do gì khiến chúng không trùng nhau? Giới số như nhóm này lập luận rằng công nghệ viết bản đồ thời điểm đó còn chưa phát triển, thì cũng không thể có một đường biên giới quốc gia được vẽ bằng hai đường với các khoảng cách khác nhau, chèn sát vào nhau và chèn cách xa nhau. Với tỷ lệ tỉ mỉ bản đồ là 1:30000000 như các học giả này đề cập thì khoảng cách giữa những vẽ trí sai lệch cũng có thể lên đến hàng chục hải lý.

Không chỉ thế, đường này còn được vẽ một cách tùy tiện đến mức đường khung viền bên dưới của tấm bản đồ cắt ngang cả đường chữ U – cái mà nghiên cứu này cho là “đường biên giới quốc gia” trên biển khi đường chữ U bị “lọt” đi một phần đáng kể.

Ma trận không gian chữ U rời bù

Các học giả Trung Quốc rất giỏi làm cho thế giới “bò đũa bịt tai”. Trung Quốc vẽ những nhấc đến những chong cò như đường chữ viết bò xuất hiện lần đầu tiên năm 1914 do người có tên là Hu Jinjie vẽ (hiện nay không tìm thấy); hay tấm bản đồ nét liền do Bai Meichu vẽ năm 1936 (tác phẩm cá nhân); và chong cò được cho là chính thức nhất là tấm bản đồ nét đứt năm 1948 do Trung Hoa Dân Quốc xuất bản. Tất cả chung cả các tấm bản đồ này là không có địa điểm và tọa độ địa lý chính xác cho các vẽ trí, các điểm. Tất nhiên, Trung Quốc có lý do để không xác định tọa độ chính xác cả các điểm, tránh “mua dây buộc mình” để còn dè bèn xoay sở.

Không gian chữ viết bò khi thì được vẽ với 11 nét, 9 nét, lúc lại là 10 nét. Tuy nhiên, từ năm 1947 trở lại đây, người ta vẽ những trích đến đường chữ U là một đường đứt đoạn. Nay lại có thêm một sáng kiến mới liên các điểm lại. Không chỉ có thế, nghiên cứu này còn chỉ ra một tấm bản đồ với hình dạng mới là “đường chữ U gồm 7 nét đứt đoạn” do Hội Khoa học Địa chất Thủy văn xuất bản năm 1951.

Tất nhiên, khi mới lại thì các học giả Trung Quốc lại buộc phải tìm ra lý thuyết để giải thích sự biến động liên tục của đường chữ U trong lịch sử. Thú vị nhất là việc

các học giả của Trung Quốc đưa ra cách giải thích mọi rặng đường của U để đo lường phần ảnh “nhiều biển luôn chuyển động”. Điều đó có nghĩa là đường biển nét sẽ là biểu hiện của biển bất động (!?). Cách bao biển như vậy hoàn toàn phần khoa học.

Tuy nhiên, các học giả Trung Quốc có vẻ cố tình bỏ đi rặng trong lịch sử Trung Quốc là một công quốc lớn của biển là công quốc biển, Trung Quốc của bao giờ coi vùng biển là lãnh thổ quốc gia. Hầu hết các bản đồ của Trung Quốc trước thế kỷ 20 coi các nam lãnh thổ Trung Quốc tại Hội Nam. Trên thế kỷ, tại thời điểm 1951, Biển Đông vẫn là một vùng biển mở, các nước ven biển có quyền đánh bắt cá, khai thác tài nguyên, tàu thuyền của các quốc gia khác có quyền tự do đi lại qua đây.

Nguy hiểm, lạm dụng và phi pháp

Điều mà chúng tôi là nghiên cứu không làm rõ thêm của công nghệ yêu sách của Trung Quốc và Biển Đông. Dù đường của U có giá trị như ra sao, dù luận quốc tế của Trung Quốc công khai quan điểm về vị trí chính xác của công nghệ quy chế pháp lý của vùng biển bên trong đường của U.

Tuy nhiên, công bố của học giả Trung Quốc thể hiện sự lạm dụng và thiêu nhiệt quán về pháp lý. Việc sử dụng thuật ngữ trên “biên giới trên biển” hàm nghĩa Trung Quốc có thể đòi hỏi chế quyền về vùng biển đó giống như lãnh thổ trên đất liền. Tuy nhiên, trong bài báo, các tác giả cho rằng các tàu thuyền có thể “qua lại vô hạn khu vực này”, hàm ý họ coi khu vực này như là “lãnh hải” của Trung Quốc. Bởi vậy, trên tạp chí pháp luật và Báo Bình địa Hoa Nam Buổi sáng, các tác giả lại cho rằng Trung Quốc có quyền đòi về tài nguyên thiên nhiên trong vùng biển, còn các nước khác có quyền “tự do đi lại”, hàm ý vùng biển này có giá trị như “Vùng đặc quyền kinh tế” theo định nghĩa của UNCLOS 1982.

Tất cả các lập luận của Trung Quốc cho đến nay đều dựa vào yêu sách trên đều không có cơ sở pháp lý vững chắc. Dù là đường của U được cho là gì và ở đâu, tất cả các điểm giới trên đều không phù hợp với luật pháp quốc tế. Phán quyết của Tòa Trọng tài đã khẳng định yêu sách lịch sử trong phạm vi Công lý biển là trái với UNCLOS mà Trung Quốc là thành viên. Tiến sĩ Ian J. Storey, nghiên cứu viên cao cấp tại Viện Nghiên cứu Đông Nam Á, Singapore, cho rằng, nếu Trung Quốc chính thức công bố cái gọi là “đường biển giới của U nét liền trên Biển Đông” như trong dự xuất của nhóm nghiên cứu này thì sẽ được coi là sự bác bỏ hoàn toàn đối với Phán quyết của

Tòa Trng tài tháng 7/2016.

“Hũa mù” và Hũ lũy

Câu hỏi lũn nhũt là tũ sao các hũc giũ và báo chí Trung Quũc lũ đũa ra công bũ “phát hiũn vũ đũi” cũa hũ vào thũi đũm này? Mũc đũch cũa hũ là gì? Sau vũ kiũn Phi-líp-pin -Trung Quũc trên Biũn õng, Trung Quũc mũt mũt ra sũc công kích các thũm phán và tũ vũ “phũt lũ” Phũn quyũt, mũt khũc, tìm mũi cách, trong đũ có cũ viũc sũ đũng “các nhũ khoa hũc” đũ tìm cách chũng minh cho yũu sũch đũ bũ Phũn quyũt bũc bũ. Trên thũc đũa, Trung Quũc tiũp tũc đũy mũnh quũn sũ hũa và gia tũng xũm nhũp vào vũng biũn cũa các quũc gia khũc nhũng âm thũm, lũng lũ hũn.

Xũu chũi các diũn tiũn và sũ kiũn cho thũy Phũn quyũt cũa Tòa trũng tài là mũt trong nhũng trũ ngũi lũn cũa Trung Quũc trên con đũng tìm cách đũc chiũm Biũn õng. Đũ lũũn quũc tũ mũnh mũ buũc Trung Quũc phũi chũp nhũn cách tiũp cũn “thũ đũy” hũn là “quyũt đũn” nhũ trũũc. Viũc đũy sũ đũng kũnh “hũc giũ” đũ tìm cách “lũt lũi” quyũt đũnh cũa Tòa Trũng tài cho thũy Trung Quũc vũn tìm cách “hũ thũi ngũt” cho đũng lũũi bò phi pháp.

Cũng cũ nhũn đũnh cho rũng, đũy chũ là đũn hũa mù cũa Trung Quũc giũng nhũ các đũng thũi trũũc. Tháng 9/2017, Trung Quũc cũng đũ thũ tung ra khũi niũm “Tũ Sa” nhũm thũm dò đũ lũũn quũc tũ nhũng đũ nhũn đũũc sũ phũn đũi mũnh mũ. Hiũn nay, Trung Quũc đũng nhũ lũũi đũng sũ đũng con bài hũc giũ đũ tiũp tũc thũ chiũc “bũnh mũi” mang tên “bũn đũ nũm 1951” nhũng thũc chũt bũn trong vũn chũ là “rũũu cũ” nhũ nhũng gì Trung Quũc tũng yũu sũch.

Tuy nhiũn đũũ đang lo ngũi là Trung Quũc cũ thũ trũ thũn nũn nhũn cũa trí tũũng tũũng cũa chũnh hũ, tũ đũ cũ các hành đũng gũy tũn hũi đũn hũa bũnh và õn đũnh õ khu vũc. Vũ gũc đũ nũi bũ, Trung Quũc cũ thũ sũ đũng kũt quũ nghiũn cũu trên đũ “trang trũi” vũi đũ lũũn trong nũũc sau thũt bũi thũ thũm tũi Tòa Trũng tài. Nhũng mũt ngũy nũũ đũ, Trung Quũc cũ thũ ngũ nhũn cũi hũ ngũy tũũ chi phũi tũ duy và hành đũng. Theo đũ, cũ nhũn đũnh cho rũng nũũ Trung Quũc tiũp tũc đũy và chũnh thũc hũa yũu sũch õũũng chũ U lũũn nét, các nũũc khũc sũ khũng cũn cách nũũ khũc phũi viũn đũn các công cũ pháp lý đũ kiũn Trung Quũc.

Nội dung vô vọng

Đội sĩ tài trợ và ông họ của chính phủ Trung Quốc, các học giả có lý sự tiếp tục công nhận tìm kiếm và ngày tạo các công cụ lịch sử trên danh nghĩa khoa học. Tóm bản đồ năm 1951 không phải là bản đồ và công cụ không phải là điểm chạm hết cho công việc tiến trình đã bắt đầu từ rất lâu. Nếu tiếp tục công việc với lợi ích của mình, Trung Quốc sẽ tiếp tục lúng túng và bị tổn hại, càng công càng sai, càng giỏi thích, càng đi sâu vào ngõ cụt. Công cụ U không mang lại chi phí và hậu quả mà chỉ mang lại cho Trung Quốc sự bất mãn của láng giềng và sự ghét lịnh của thế giới.

Dù Trung Quốc có công việc đến đâu công việc không thể phân biệt được các công việc lịch sử thế giới chỉ quy định của Việt Nam đối với hai quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa. Nếu công việc có thể được những không thể thay đổi sự thật lịch sử rằng Trung Quốc đã sử dụng công việc đảo Hoàng Sa năm 1974 và một số thực thể ở Trường Sa từ Việt Nam năm 1988. Dù Trung Quốc có “phát hiện” thêm nhiều di vật lịch sử công việc không thể bác bỏ được chi phí và quy định của các quốc gia khác với vùng biển lân cận theo quy định của UNCLOS 1982. Dù Trung Quốc có thể minh, những công việc không thể công được luật pháp quốc tế và không thể mua chuộc được dân chúng quốc tế.

Hoàng Lan

Bài viết được đăng lên trên www.thanhnien.vn .

Tham khảo bản dịch bài viết gốc về Bản đồ công lý bị bỏ lại nét đăng trên Tạp chí Khoa học Trung Quốc tháng 3/2017 [tôi đây](#) .